

ЈОВАН КУРСУЛА

И

Арапин

Спевао 1862. године

ЈОВАН ДРАГАШЕВИЋ

професор земљописа на Великој школи

1

Варваринско поље притиснула војска
И српска и турска да се крвнички коље
А на пољу злокобиву очајну мејдану
Стоји јунак црн делија на коњицу врану
Хрже коњиц земљу бије баца пене бледе
А делија цилит игра две га војске гледе
Црни Арап мејдан хоће па иште јунака
Да се поздраве и познаду ватром из пушака
Оружје и одело све у суху злату
Стоји јунак црн делија на бесноме ату

2

А из војске српске јунак се појави
Крвавог одеда очију крвавих
На њему не беше кадива у срми
Већ дебело сукно у тој мркој крви
На ногама нису чизме сврх местава
Већ лаки опанци калчина крвава
На глави му црна шубара јагњећа
А широку палу бацио на плећа
Те с рамена лева крвав балчак сева

3

Па се тако диго да дели мејдана
А под њиме танка бедевија врана
Дао јој дизгине па је руком чеше
Чибука се маша па у кремен креше
Запалио лулу облаци се вију
А кобила танка опружила шију
Па тако лагано иде пред делију

4

Насмеја се Арап на смеј му се дало
Што пијано Влашче на коњу заспало
Па се окреће својим да се и они смију
Какву му ђаури шаљу мегданцију
А Курсула само пуши и димани
Сиграчка су њему крвави мејдани

5

Тек Арапу црном дуго се не чека,
Кубурлијом бије јоште издалека
Не може да трпи жудан бојне славе
Зажелео се крви хоће русе главе
Па још једну меће – ал Јово с' не креће
Препаде се Туре, вришти вранац љути
Па хрже и слуги да ће погинути
А Курсула иде све Арапу ближе
И кобила поче ушима да стриже
Па издиже шију те гледа делију

6

Сад Курсула лулу тури
А с рамена пала сину
Па ободу љуту змију
И потече Арапину
Пуче пушка Арапова
Те замагли мејдан поље
(а у Јова пушке нема
он свакада само коље)
Звекну љута бакрачлија
Под ребрима бедевија
И заблиста тешка пала
У српскога мегданџије
Љута змија бедевија
Четир копља подскочила
И у једном јоште скоку
Па да здроби вранца чила
Ал да видиш љута јада
Од Арапа дели Мује

Кад у Срба очи згледа
Препале се ка од муње
Намах вранца обрнуо
Па побеже са мејдана
А за њиме полегла је
Она љута змија врана
Пршти поље од копита
Чили вранац хитро граби
И тек иза све ордије
Стаде да се заустави
Ал у маху одмах томе
Арапину паде глава
Прсну крвца по вранчићу
Поцрвене мека трава

7

– Аферим ти славна Ђурска делијо
Хрзус Арап није за мејдан ни био
– повикаше Турци и ордија цела
И пропусти Срба здрава и весела

8

А Курсула Јово враћа се с мејдана
И под ниме танка бедевија врана
Дао јој дизгине па је руком чеше
Чибука се маша па у кремен креше
Запалио лулу облаци се вију
А кобила танка опружила шију
Па тако лагано оставља делију